

Kolonia Lubeckiego

Niepowtarzalny układ architektoniczny, zespół budowlany i zieleń osiedlowa wpisana do rejestru zabytków Warszawy. Nazwa pochodzi od pierwszej Spółdzielni Mieszkaniowej - Kolonia Lubeckiego, która zaczęła budować na tym terenie domy w roku 1924.

Na szczególną uwagę zasługuje Zieleniec Wielkopolski, nazywany często Parkiem Wielkopolskim Powstał na terenie dawnego obozu wojskowego, Obejmował obszar około 5 ha Zaprojektowany został zgodnie z duchem modernizmu charakteryzującym się dążeniem do geometryzacji planu i osiowo symetrycznym rozplanowaniem głównych elementów. Składał się z dwóch części - prostokątnej i trapezowej. Został założony w 1938 roku według projektu planisty Zygmunta Hellwiga.

W parku występują ciekawe gatunki drzew. W części trapezowej znajdują się gatunki iglaste, np. świerki pospolite, sosny wejmutki, sosny czarne, jodły zwyczajne. Od ulicy Reja są lipy drobnolistne i lipy szerokolistne, zaś po środku jest kilka wysokich topól, brzoza brodawkowata i robinia akacjowa. W części prostokątnej najwięcej jest dębów czerwonych, są też tutaj dwa pomniki przyrody - jesiony wysmukłe, bardzo wysoka topola oraz dęby szypułkowe. Rosną tu okazałe krzewy: bez czarny, bez lilak. Pomiędzy częścią trapezową i prostokątną jest niewielki żywopłot utworzony z morw. Zachowane stare drzewa dodają niewielkiemu parkowi uroku i dostojeństwa.

Charakterystyczną miejską wizytówką Kolonii Lubelskiego są kamienice przy ulicach Uniwersyteckiej 1, Mianowskiego 15, Raszyńskiej 48 oraz 15 oraz willa przy ulicy Mianowskiego 3.

- [Share](#)
- [PDF](#)
- [Drukuj](#)